

TITULUS VII. DE PRIVILEGIIS. CAP. I.

Hec Extravagans datur Prædicatoribus, & Minoribus privilegia plurima circa viam: videlicet circa prædicationes, confessiones, audiciones, & sepulturas. De secundo in §. Sed quia multo...

Benedictus XI. (an. 1304.)

INTER cunctas sollicitudines nostras, quibus nos pastorale premit officium, & debitum Apostolicæ servitutis adstringit, illa debet esse præcipua, ut g egi Dominico...

a Vide extravagantem Sixti IV. incip. vice illius. sic. de treug. & pace, inter communes. b Psal. 40.

toribus seu Sacerdotibus (nisi iusti a superioribus eorumdem) non audeant prædicare. §. 1. Sed a quia multoties propo-

a Prædicatio non semper retrahit audientem a peccato. b Rom. 10.

poenitentia indicenda: modo eodem excommunicatis respuant, & Clericos, qui propter delictum irregularitatem aliquam incurserunt. Inconveniens enim existimamus, ut a peccato absolvat, qui poenitentiam ei debitam impone-

a Verbi Dei propositio est ad salutem valde necessaria. b Forte scientia. c Osee 4. Malac. 2. d Psal. 50.

lo, & aqua benedicta, cantando, seu legendo officium mortuorum, vel psalmos, & alias ingredientes parochias possint assumere, & ad suas deferre Ecclesias tumultanda. De quibuscumque vero relictis præfatis Fratribus in communi, vel singulis ultimis decedentium voluntatibus, sive apud eos sepeliendi sint, sive alibi, nulla per parochiales Sacerdotes morientium (a qua Fratres ipsos liberos esse volumus) canonica portio, vel multo minus per Episcopos Episcopalibus quattuor omnino, cum eis tanquam exempti non subint, nec etiam debita jura parochiæ, si forsan cathedralis defunctorum esset parochialis Ecclesia, detrahat. De funeralibus autem medietatem, si commode divisionem recipiant, alias ejusdem medietatis æstimationem solvant parochiali Ecclesiæ, & Sacerdotibus antedictis. Funeraria vero intelliguntur hoc casu, quæ cum funere deferuntur. De candelis vero, quas Fratres portant, portio non petatur. Moneant autem idem Fratres, & pro posse inducant contentes sibi, ut de propriis bonis suis parochialibus Ecclesiis, earumque Sacerdotibus competenter relinquunt, & quæ eis debent, parochialia jura reddant. Ad hoc non murmuret, quæsumus, secularis Clerus, non gerant moleste Prælati, quod circa præmissa sic duximus providendum. Attendant, quanta ex iis, quæ in primis duobus articulis statuta sunt, salus animarum proveniat. Advertant, quanta tollant jurgia, & patienter considerent, quod eorum onera cum aliis nostro beneficio salubriter, & quasi necessario patiuntur.

Circa tertium vero articulum diligenter intelligant, quod Fratres ipsi hoc per privilegia Romanorum Pontificum eis benigne concessa, ante constitutionem eandem hæcenus habuerunt. Quodque sunt pauperes, nil habentes singuli, nec in communi rustica prædia, imo nec urbana, vel mobilia eorum alteri, vel etiam universi, mendicant vitam, quæ sunt vestitum, & eatenus sustinere possunt, quatenus vel vivorum pietas, aut morientium charitas eis necessaria subministrat. Quis ergo non misereatur eorum, qui omnia, voluntatem habendi etiam, reliquerunt? Quis non compatiatur eisdem operantibus tam utiliter in agro prædicto? Certe nullus, nisi qui triturantis bovus os impie alligare velit, aut eos substractis alimentis necare. Inopes patrimoniionera ipsa non habendi necessitate non sustinent, & a curialibus res Ecclesiis, vel piis locis donatas, a quartæ præstatione, seu lucrativorum inscriptionibus lex facit immunis. Relicta pauperibus non patiuntur Falcidiam. Et legata ad fabricam, vel pro ornamentis Ecclesiæ, aut ad divinum cultum perpetuum solutioni non subjacent canonice portionis. Pauperes autem [ut dictum est] sunt Fratres, & quod eis relinquunt, aut in sua alimenta erogant, aut in fabricam, sive in cultum divinum, & Ecclesiæ ornamenta convertunt. Propter quod nos, qui debemus intelligere super egenum, & pauperem, & non oblivisci eorum, cum humanitatis sit etiam secularis Principis prospicere egenis, & dare operam, ut pauperibus alimenta non desint: non tam pie, quam quodammodo iuste in eodem articulo egimus, egenos eisdem [ut præmittitur] reddendo ab onere canonice portionis exemptos. Hæc autem (dicta constitutione, quæ incipit, Super cathedram: quam penitus revocamus, aliisque quibuscumque constitutionibus specialibus, & generalibus, statutis, privilegiis, indulgentiis sub quacunque forma verborum concessis, etiam si de ipsis de verbo ad verbum, vel aliquorum nominibus in nostris literis oporteret fieri mentionem, conventionibus, pactis, juramentis, sententiis, consuetudinibus contrariis nequaquam obstantibus) inviolabiliter observari sancimus. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrorum statuti, denunciationis, exemptionis, præceptorum, approbationis, jussionis, voluntatis, revocationis, & sanctionis infringere. Si quis autem &c.

D d d d 2

a Psal. 40.

C A P. II.

Rex Francia & regnicola per Extravagantem, Unam san-

M eruit charissimi filii nostri Philippi Regis Francorum

C A P. III.

Ordinarii non possunt ferre censuras in suos subditos pro suis

Eugenius IV. [an. 1432. Romae.]

D ivina & in eminenti sedis Apostolicæ specula dispen-

a Vide Conc. Trid. Sess. 23. de reform. c. 1. circa finem. & Sess. 24. de reform. c. 11. §. qua vero privilegia.

fionis & interditi latas sententias promulgamus: quas vo-

Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam no-

C A P. IV.

Premisso tenore duarum constitutionum, dicit, quod Hospita-

Joannes XXII. Magistro, & Fratribus Hospitalis

E xhibita nobis ex parte vestra petitio continebat, quod

a L. adigere. §. quamvis. ff. de jur. patron. cap. cum es-

quiere & indemnitati vestræ providere volentes, præsentii

TITULUS VIII. DE PœNIS. CAP. UN.

Episcopus Caturcen. propter varios excessus per ipsum perpe-

Joannes XXII.

D ivinis exemplis, quæ nostrorum debent esse actuum

a Gen. 18. b Exod. 3. c Es. 22.

nibus hujusmodi non curarent, ac nihilominus appellantes